

Mrázek: Nazdar.

Šlouf: Dobrý odpoledne, nazdar, nazdar.

M: Míro?

Š: No.

M: Jsi nějakej zadejchanej, jsi běžel po schodech, ne?

Š: Já luxuju.

M: Prosím tě, nešlo by to, abych se stavil u tebe večer doma, tak na 5 minut, na 10?

Š: Hele, já tu mám nějakou návštěvu, čoveče.

M: Aha, haha.

Š: Já tu mám nějakou návštěvu rodinnou, maminku a tak. Hele, když by to počkalo do zítra, bylo by to fajn. No, jinak s Moučníkem (*Jan Kollert, ředitel KB – pozn.red.*) to není dobrý.

M: No, já jsem s tebou právě kvůli tomu chtěl mluvit.

Š: No, udělali jsme, co jsme mohli. No tak uvidíme. Já jsem s ním mluvil několikrát, včera ještě.

M: S Moučníkem, jo?

Š: No jo.

M: A udrží se, neudrží se? Jak to vidíš?

Š: No, vodím to dost složitě.

M: A takovej termín nějakýho odvolání, do kdy bys to asi viděl třeba?

Š: No, neumím to říct, ale myslím asi týden.

M: Maximálně myslíš, jo?

Š: Hm.

M: Že se neudrží?

Š: Hm. No tak uvidíme. Má mluvit s tím mým v úterý, má k tomu nějaký prostor tam.

M: Oni spolu někam letí, ne?

Š: No právě.

M: No, hergot, já jsem s tebou potřeboval mluvit. Jak bysme to udělali, do pytle práce....

Š: No, teď se to nedá nějak, teď musíme počkat... Zítra ráno frčej...

M: Já jsem s tebou potřeboval mluvit, abys mu ještě před odletem něco zavolal.

Š: Všecko co se dotýkalo týhle věci, tak ví, opakovaně ode mě.

M: Já vím. V kolik jdeš ráno do práce?

Š: Já půjdu až tak, počítám, po desáté z domova.

M: Aha, do prdele, hergot.

Š: Protože on už stejně nic nezorganizuje, rozumíš? Z toho vyjdi.

M: Moučník?

Š: No jistě. Co nezorganizoval v pátek, už nezorganizuje.

M: Já ti teda řeknu takhle po telefonu stav věci. Teď je to udělaný dobře, oni tam udělali nějakej šprajc ten Bakalář. On poslal nabídku vyšší, ale už byla uzavřená soutěž, což je průser. On nás o 4 koruny přehodil, ale už je uzavřená soutěž, takže to nelze. A oni mu to ten Bůďa s tímhle tím chtěli umožnit.

Š: Jojojo, to já jsem mu všechno řekl.

M: Já vím. Ale představ si, co on všechno, Mirku, udělal – on teďko řekl, že když se udrží, to znamená, že kdyby mu někdo zavolal, že třeba se s ním ještě počítá, za 14 dní ho vymetou, mně to je úplně jedno, že vymetete, aby on to zítra vydal, tu smlouvu z toho trezoru.

Š: Hm, hm.

M: Ten kokot. Nic víc jsem od tebe nepotřeboval, jenom se o tomhle dohodnout.

Š: Tak já to ještě zkusím.

M: Hele, Míro, zítra se dohodnem. Věř mi to, že to bude potom vynikajícím způsobem dělaný.

Š: O to nejde, ale já mám trošku, jsem už skeptik, že se mu to ještě povede.

M: I kdyby se nepovedlo, Mirku. Stačil by tenhle telefon, on ty smlouvy vydá z trezoru.

Š: Jo, jo, jo.

M: On prostě, když mu někdo zavolá – tady z leva jak se říká – tak on to udělá. Dám na to čestný slovo.

Š: Dobře, on mě včera ještě ujišťoval, že pro to udělá všechno.

M: Já ti to říkám, na tomhle tom záleží, aby se to zítra podepsalo, protože IKSka podepsala, to je největší fond, ty už podepsali a zítra, když podepíše SISka, tak je to hotový, Mirku. Ale on to má v trezoru a řekl jednomu od tamtěch, co je Milan a tak dále, když od vás mu někdo zavolá, že se udrží, tak to vyndá z trezoru a dám nám to a tím je to vyřešený. Tak takhle ti to říkám, Míro.

Š: Dobrý, dobrý.

M: Je to alfa omega. Mirku, Mirku, prosím tě, chtělo by mu to zavolat po devátý hodině, protože, rozumíš? Ne dřív, do devíti nám to vyndá.

Š: Dobře, dobře.

M: Můžu ti ještě ráno zavolat?

Š: Jo, to víš, že jo. Myslíš, jako po devátý hodině ráno?

M: Míro, Míro, prosím tě takhle, já bych ti zavolal, až nám ty smlouvy dá, takže bys mu to zavolal, protože on má ještě potom možnost to seknout někde.

Š: Jo jo, dobře.

M: Ale jak už odletí, tak je vymalováno.

Š: Dobře, tak já ho jenom pochválím ráno.

M: Ale Mirku, čekej na můj telefon!

Š: Jo, budu čekat na tvůj telefon. Domluveno, rozumím tomu.

M: Mirku, moc ti děkuju a určitě to bude dobrý.

Š: Ahoj.

M: Ahoj.